

Запитаннячка

- Запитайте будь-кого: скільки це – десять разів по сто грамів? Цікаво, хоч хто-небудь відповідь, що це кілограм, а не літр?
- Чому люди самі вішають на городні опудала свій одяг, а коли їх називають опудалами – ображаються?

Описки-самониски

Багатонаціональний поет. Не сотвори собі куми... Високопоставлений низько-поклонник.

Сергій **ВОВК.**
Сумська обл.

Словник-жартівник

ГЕРБАРИЙ – власник німецького бару.
КНИГА – схованка грошових заначок.
НОВОСІЛЛЯ – свято напередодні ремонту.
ХМАРИ – фундамент повітряних замків.
Вікторія **БЕРЕЗНЯК.**
Тернопільська обл.

• ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ – НІ

БУМ! БАХ!..

ПІД час операції хірург та асистенти несподівано почули голос пацієнта:
– Вибачте, лікарю, але в мене таке враження, що я не заснув.
Його слова сприйняли за марення під наркозом, а тому на них ніхто не звернув уваги. Однак пацієнт не вгавав:
– Я справді не сплю!
– Бути цього не може, – сказав хірург, продовжуючи свою справу.
– Лікарю, чесне слово, я не сплю!
– От невгамовний, – хірург зробив черговий надріз.
– А-а-а! Мені боляче!
– Ти ба! Справді не заснув.
– Я ж вам казав.
– Ну і мовчїть собі в ганчірочку... з хлороформом. Анестезіолог, дайте йому ще!
– Який кайф! Лікарю, а ще можна?
– Можна.
– Ох і кайф! А ще?
– Досить з вас, а то швидко звикнете.
– Лікарю, а як там у мене? Щось небезпечно?
– Хворий, ви мені заважаєте.
– Я можу й піти!
– Хочете вперед ногами? Та не хвилюйтеся, нічого небезпечного немає. Куля пройшла навиліт, не за-

чепивши життєво важливих органів. До речі, який кретин у вас стріляв?
– Чому кретин?
– Хіба ж так стріляють! Трохи вище треба було цілити, і лівіше, лівіше...
– Розумієте, лікарю, почалося все з того, що я пізно ввечері був у ліжку з жінкою, нікого, крім неї, не чіпав... Аж раптом – бум! бах! – її чоловік прийшов.
– А!.. Чоловік стріляв?
– Та ні! Слухайте далі. Значить, лечу я з балкона, нікого не чіпаю і раптом – бум! бах! – падаю на собаку, яку вигулював дільничний поліції.
– Ага, так це дільничний стріляв?
– Він, звичайно, стріляв, але жодного разу, на моє щастя, не влучив. Так-от, біжу я голий по вулиці, нікого не чіпаю, аж раптом – бум! бах! – хтось мене наздоганяє. Виявилось, сексуальний маніяк нетрадиційної орієнтації.
– Невже він вас поранив?
– Ні, він намагався тільки ласкаво задушити мене. Добре, що там повз нас рокери на мотоциклах їхали розважатися. Ми з маніяком три квартали від них втікали.
– Значить, рокери стріляли?
– Що ви! Вони ж пацани, звичайні

бешкетники. Правда, маніяка відлупцювали не на жарт...
– Так хто ж вас пристрелив?
– Слухайте далі. Втікаючи від рокерів, я забіг на якусь базу. А там – бум! бах! – рейдерське захоплення чужого майна. Мене не підстрелили лише тому, що я був голий.
– Як це розуміти?!
– Охорона бази і рейдери орієнтувалися по наруканих пов'язках різного кольору. Тож мене й не чіпали. А згодом по дорозі додому неподалік готелю прямо на мене вийшла нічна дівчиця. Мабуть, досвідчена, бо відразу вихопила із сумочки пістолет – бум! бах!..
– ...І не промахнулася?
– Влучила вона в мене. І не один раз. Тільки пістолет в неї був газовий, нервово-паралітичної дії.
– Так хто ж, врешті-решт, вас поранив?!
– Сталося це вже під ранок. Приходжу додому голий, з побитою пикою, та ще й під газом. Нікого чіпати не збирався, але на крик моєї дружини вибіг тесть із двоствольною рушницею і – бум! бах!..
– Влучив?
– Влучив. Правда, не в мене, а порядом солі в сідницю моєї дружини.
– Знаєте, на вашому місці я після цього сам би застрелився!
– Так я спробував – і потрапив до вас...

Семен **АЛЬТОВ.**
(З антології гумору).

Мал. Миколи ВОРОНЦОВА.

Жародні цємішки

Суддя запитує підсудного:
– Прокурор звинувачує вас у крадіжці свинюматки і чотирьох поросят. Чи визнаєте ви свій злочин?
– Ваша честь, я не згоден з прокурором! Свинюматку я справді вкрав. А от поросята самі за нею прибігли.

* * *

Один закоренілий холостяк цікавиться в іншого холостяка, який все-таки нарешті одружився:
– Ну, як тобі сімейне життя? Як тепер себе почуваєш?
– Що тобі, друже, сказати?.. Якщо коротко, то почуваю себе чоловіком з обмеженими можливостями.

* * *

На базарі.
– Тітко! За свій товар ви правите таку скажену ціну! У вас є совість?
– Аякже! Є. Тільки я не ношу її з собою. Боюсь, що можу загубити.

Іронізми

- Якщо винних немає, значить, вони вже при владі.
- Зараз усім важко: одним – брехати, іншим – вірити.
- Тих, хто не продається, завжди можна обмінати.
- Так часто буває: докопаєшся до істини, а там собака заритий.
- Час лікує, але, на жаль, скорочує життя.
- Якщо вершник без голови, то коню доводиться думати за двох.
- Мало все розпочати з нуля. Потрібно ще й вийти з мінусу.
- Життя неодноразово дає корисні уроки, але багато хто їх прогублює.
- Хіба це погано, що в голові гуляє вітер? Думки свіжіші, провітрюються...
- Пам'ятка боксера: бережи спортивну честь змолоду, а щелепи – від бокових ударів.
- Коли настала свобода слова, то виявилось, що багатьом, крім "Вимагаємо свободу слова!", більше й сказати нічого.
- Все, що намагаєшся забути вдень, не дає вночі заснути.
- Якщо я вирішив нічого не робити, то мене вже нічого не зупинить.

Олексій **ГРИНЕНКО.**
Волинська обл.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

У музеї

Відомий у мистецтві всім музей. Тут фонд картин, ціни нема якому. Завжди багато допитливих людей Любуються шедеврами у ньому.

Дійшли вони до нас із тьми століть, І слава їх ще й досі не померкла... Якась дівчина довгий час стоїть Біля картини, наче проти дзеркала.

– Дивись, яке культурне он дівча, – Говорять екскурсанти, – щось там пише.
– Мистецтво, певно, глибоко вивча. – Не заважайте їй, тсс... Тихіше.
– А то подума ще, дитя святе, Що ми, мовляв, невиховані й грубі. Та придивились – аж дівчисько те Стоїть байдуже і... фарбує губи.

Ілля **ПОПОВ.**
Миколаївська обл.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Мал. Артема ПОПОВА.

Притча

ПО ДОРОЗІ йшов мудрець зі своїми учнями. І побачили вони таку картину: віл потрапив у яму, селянин намагається його звідти витягти, але не вистачає сил. Мудрець сказав учням, щоб вони допомогли. Спільними зусиллями бідолашну тварину визволили з біди.
Йдуть далі. І знову бачать подібну картину. Знову віл у ямі, а на її краю сидить селянин і гірко плаче. Однак мудрець пройшов повз нього, наче нічого не помітивши. Учні здивовано запитали:
– Учителю, чому ти не захотів, щоб ми допомогли й цьому селянину?
– Допомогли йому плакати?..

а тому й сохну я з досади.

* * *

Побачивши у Слона хобот, Оса здивовано продзижчала:
– І нащо йому таке велике жало?!

* * *

Нігті нарікали на Ножиці:
– Ви не даєте нам рости!

Борис **СЛЮСАР.**
м. Кременчук.

Навмисно не придумавш

"Листя зеленого байхового чаю, зібрані на плантаціях Цейлону і Китаю, благотворно впливають на організм, освіжають та додають сил. Розфасовано в Україні. Насолоджуйтесь смаком справжнього англійського чаю!"

(Напис на упаковці чаю).

"Розпочати слідчі дії відразу не вдалося, бо в потерпілого рот хоч і був відкритий, але говорити він не міг. О 20.45 прибув травматолог, вправив щелепу, і потерпілий став розповідати..."

(Із протоколу).

"Я відмовляюся від будь-яких адвокатів. Якщо підкупляти суддю, то на пряму мені це обійдеться значно дешевше".

(Із заяви).

"Міста потрібно будувати в селах. Там природа красивіша, повітря чистіше..."

(З учнівського твору).

"Я зауважила двірнику, що негоже сніг від усіх під'їздів згрібати в одну велику кучугуру біля нашого під'їзду, а він був п'яний і послав мене туди, де йому самому якраз місце, а не мені".

(Із скарги).

"Увага! Прибув безрейсовий рейс з Одеси".

(Оголошення в аеропорту).

• САТИРИЧНІ МІНІАТЮРИ

"Досвід"

Хабарник сина вчить:
– Щоб мати нюх на здобич, Роби собі, що кажеш, І не кажи, що робиш.

ВИБІР

Якщо бика за роги
Не візьмеш ти,
То, значить, все життя
Крутитимеш хвости.

КОМУ ЩО

Якщо знайшов підкову,
Вже іржею вкрити,
Напевне, десь якийсь бідак
Відкинув капота.

Павло **ГЕРАЩЕНКО.**
с. Більськ,
Котелевський район.

КЛОПІТ

Вже стільки літ отак...
А все – не досить,
Хоч од надмірних вже ослаб турбот:
Як камінь, що за пазухою носить,
Спритніше кинуть у чужий город.

Віталій **ГУНЬКО.**
Харківська обл.